VETUS TESTAMENTUM, UNVOLLSTäNDIG
Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh.
Seite 75v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

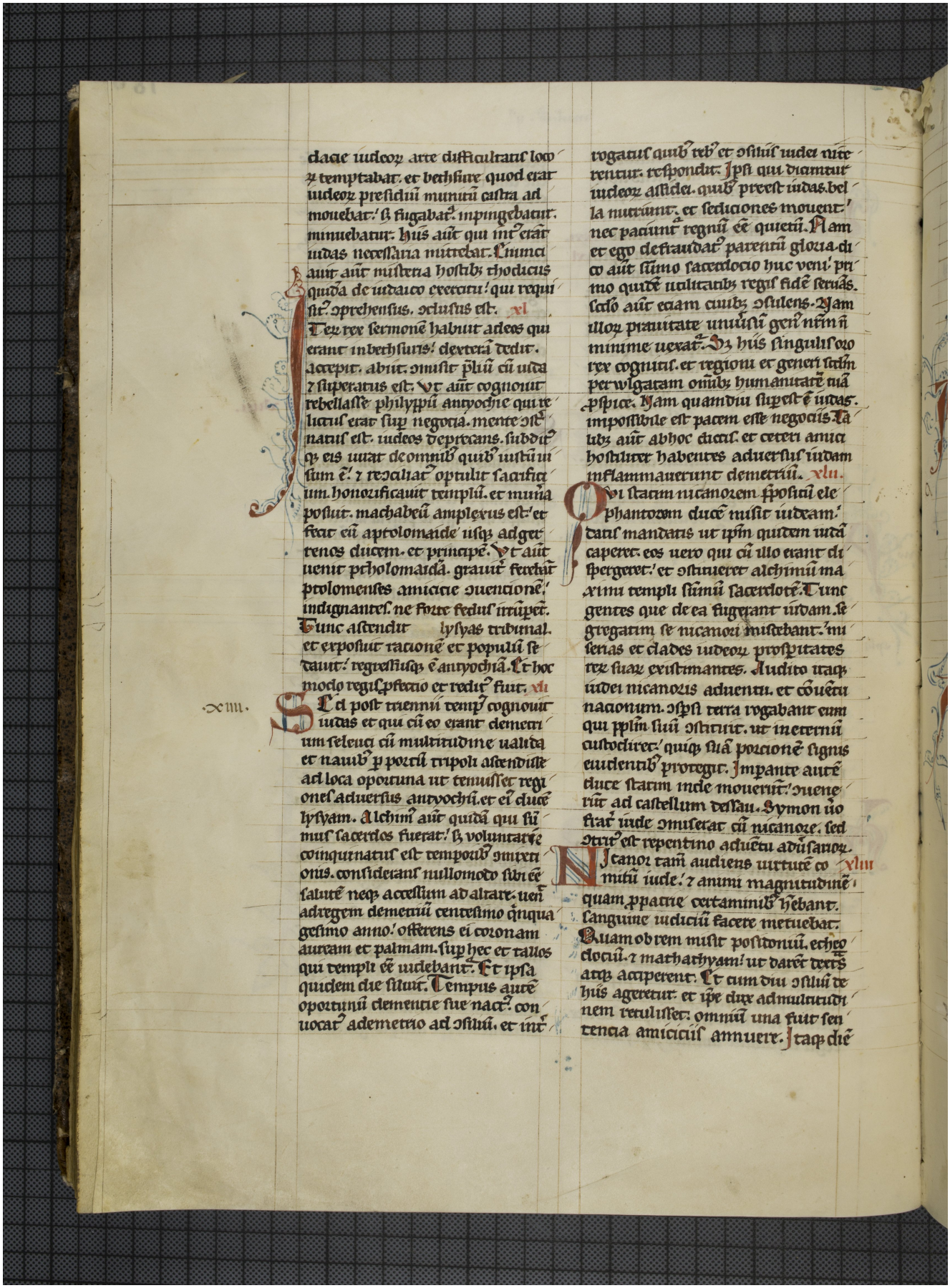

dacie iudeorꝫ arce difficultatis loꝫ
ꝫ temptabat. et bethsure quod erat
iudeorꝫ presidii munitꝫ castra ad
mouebat. ⁊ fugabat. impingebatur.
minuebatur. his aut qui intꝫ erat
iudas necessaria mutrebat. Cuma
aut aut mistera hostibꝫ thodocius
quida de iudaico cececiu. qui requi
sitꝫ oprehensus. oclusus est. xl
Tex rex sermone habuit adeos qui
erant in bethsuris. de cetera tedit.
accepit. abiit. omisit pliꝫ cū iuda
⁊ superatus est. Vt aut cognouit
rebellasse philyppū antyochie qui re
lictus erat sup negocia. mente obꝫ
natus est. iudeos deprecans. subdit
qꝫ eis iurat de omnib quib iustū in
sum e. ⁊ restituat opulit sacrifi
cium. honorificauit templū. et munꝫ
posuit. machabeū amplexus est. et
fecit eū aptolomaide usqꝫ ad gen
tenos ducem. et principe. Vt aut
uenit ptholomaida. grauit ferebat
ptolomenses amicicie iniuriones.
indignantes. ne forte fedus irrupet.
Tunc ascendit lysias tribunal.
et exposuit racione et populū se
tauit. regressusqꝫ e antyochia. Et hoc
modo regis ptectio et redit fuit. xli
xlii. Sed post triennū tempꝫ cognouit
iudas et qui cū eo erant clemen
tum seleuci cū multitudine ualida
et nauib p portū tripoli ascendisse
ad loca opportuna ut tenusset regi
onem aduersus antyochū. et ei ducē
lysyam. Alchimꝫ aut quida qui sū
mus sacerdos fuerat. ⁊ uoluntarie
coinquinatus est temporib omnes
onus. considerans nullomodo sibi esse
salutē neqꝫ accessum ad altare. uen
ad regem demetriū centesimo quin
quagesimo anno. offerens ei coronam
auream et palmam. sup hec et tallos
qui templi ee uidebant. Et ipsa
quidem die stituit. Tempus aute
opportunū clemencie sue nactꝫ con
uocatꝫ a demetrio ad ostituū. et intꝫ
rogatus quib reb et ostitui iudei uice
rentur. respondit. Ipsi qui diamtur
iudeorꝫ assidei. quib preest iudas. bel
la mutriunt. et seciciones mouent.
nec patiunt regnū ee quietū. Nam
et ego detraudatꝫ parentū gloria. di
co aut summo sacerdocio huc veni. pri
mo quidē uolentibꝫ regis fidē seruās.
scdo aut etiam cuibꝫ ostulens. Nam
illoꝫ prauitate uniuersū genꝫ nrm ñ
minime uexatꝫ. Qꝫ his singulis coo
rex cognuit. et regiones et generi secū
per uulgatam omnibꝫ humanitatē tua
aspice. Nam quamdiu superest e iudas.
impossibile est pacem esse negocis. Ta
libꝫ aut abhoc dicit. et ceteri amici
hostiuter habentes aduersus iudam
inflammauerunt demetriū. xlii.
Qui statim nicanorem aposituū ele
phantorum ducē misit iudam.
dans mandans ut ipm quidem iudā
caperet. eos uero qui cū illo erant di
spergeret. et ostituere alchimū ma
ximū templi summū sacerdotē. Tunc
gentes que de ea fugerant iudam. se
gregatim se nicanori misebant. mu
sterias et clades iudeorꝫ prospitates
rex suaꝫ existimantes. Audito itaqꝫ
iudei nicanoris aduentu. et cōuēcu
nacionum. ospsi terra rogabant eum
qui pplm suū ostituit. ut in eternū
custodiret. quiqꝫ suā porcionē signis
euidentib protegit. Impante autē
duce statim inde mouerūt. uene
rūt ad castellum dessau. Symon uo
stratꝫ inde omiserat cū nicanore. sed
ostitꝫ est repentino aduēcu adūsanoꝫ.
Nicanor tam audiens uirtutē co xliii
mitū iude. ⁊ animi magnitudinē
quam ppatie certaminib hebant.
sanguine iudiciū facere metuebat.
Quam ob rem misit posidonū. echeo
clocū. ⁊ matharthyam. ut daret dextē
atqꝫ acciperent. Et cum diu ostitui de
his agereturꝫ et ipe dux ad multitudi
nem retulisset. omnū una fuit sen
tencia amicicis annuere. Itaqꝫ die